शिक्षा गौरखरेणेव राज्ञा विस्मार्यते निशि ॥ ३१८ ॥
न के लोभं समुत्पाद्य जिह्वया स्निग्धदीर्घया ।
पिपीलिका इव ग्रस्ताः क्ष्मापालैः शल्यकैरिव ॥ ३१९ ॥
जानाति हन्तुं हन्तव्यमासन्नं न तु दूरगं ।
एको वकः परः सत्यं द्रोहवृत्तिर्महीपतिः ॥ ३२० ॥
न नाम कण्टकाकीर्णः कौटिल्यं लक्ष्यतां नयेत् ।
कालापेक्षी क्षितिपतिः शरीरमिव जार्यकः ॥ ३२१ ॥
नमन्नपि हरिर्हन्यादाश्लिष्यन्नपि पन्नगः ।
विहसन्नपि वेतालः स्तुवन्नपि महीपतिः ॥ ३२२ ॥
अद्रोहवृत्त्या तस्मात् त्वं द्रक्ष्यस्यस्मान् सदा यदि ।
ससैन्यस्ते तदेषोऽहं प्रातरेव पुरःसरः ॥ ३२३ ॥
तदाकर्ण्याब्रवीद्राजा लज्जास्मितसिताधरः ।
स्वात्मेव यूयं संरक्ष्या मम पूर्वोपकारिणः ॥ ३२४ ॥
ततो निक्षिप्य चरणं रक्ताक्ते मेषचर्मणि ।
कोशं चक्रतुरन्योन्यं सखड्गौ नृपडामरौ ॥ ३२५ ॥
अथ संघटितासंख्यचण्डडामरमण्डलः ।
चक्रवर्माकरोद्यात्रां प्रत्यूषे नगरोन्मुखः ॥ ३२६ ॥
तस्मिन् क्षणे पुरस्कृत्य योद्धुं शङ्करवर्धनं ।
विनिर्ययुः सिताष्टम्यां चैत्रे तान्त्रिपदातयः ॥ ३२७ ॥